

Du er den, jeg vil ha' - og det fik vi!

Overskriften er et af de store hit fra musicalen Grease - 50 eller 51 - uh, uh, uh

Af Jesper Israelsen.
Foto: Jesper Skovbølle,
Amager Fotoklub.

Tunge, mørke og regnvåde skyer hang og truede over scenen i skolegården på Rydell High men forsvandt på mirakuløs vis, efterhånden som handlingen i Tårnby Teaters udgave af musicalen Grease skred frem. Det blev på alle måder en fest af en 50/51 års jubilæumsforestilling.

Det var jo egentlig meningen, at Tårnby Teater skulle have fejret sit 50-års jubilæum i 2020. Men det fik coronaen og diverse heraf følgende restriktioner som bekendt sat en effektiv stopper for.

Men hvorfor lade sig begrænse af årstal. Man kan jo bare udskyde festen. Alder betyder knap så meget for os, der er kommet lidt op i årene.

Så 50 blev til 51, hvor Tårnby Bladets udsendte var med til jubilæumspremieren, og det blev et kærligt gensyn med den musical, som vel har været den mest skelsættende for de af os, der er vokset op i 60'erne og 70'erne.

Handlingen er jo i princippet alvorlig nok og ikke mindst evig aktuel. Hvor hører man til, og hvordan gebærder man sig som ung overfor sine kammerater, det modsatte køn og alle andre, når man er ung og smækfyldt med hormoner?

Det skisma lykkedes det på forbilledlig vis at få formidlet af de 30 fortrinsvis ganske unge skuespillere, der var på scenen denne sensommer-aften. Der var også mere erfaring kræfter med - både på og bag scenen, men det var de unge på scenen, der løb med

opmærksomheden, og sådan skal det være.

Drilsk teknik

Bevares, der var lidt lydmaskinske udfordringer i starten, hvor det kunne være temmelig svært at høre, hvad der blev sagt - ikke mindst, når musikken spillede. Men det blev heldigvis justeret undervejs. Altid herligt med et levende orkester, der her bestod af seks aldeles kompetente unge musikere. Det giver ligesom en ekstra dimension til forestillingen.

Man skulle lige vænne sig til, at alle sangene fortrinsvis var på dansk, men i Adam Prices oversættelse fungerede det faktisk fremragende. Sangen Sandra Dee var for eksempel blevet til Spejderpi'e. Og selv om de fleste i forældre- og ikke mindst bed-

steforældregenerationen kan de oprindelige sange udenad, så er det jo fint for de yngste publikummer, at de kan forstå, hvad sangene handler om.

Grease er nemlig ikke mindst i Tårnby Teaters udgave en rigtig familieforestilling, og det var da også let at se på publikumsrækkerne, der talte helt unge som gamle - og de fleste af os et sted midt imellem.

Brylcreme, anderumper og brede lakkbælter

Castingen er glimrende. Rizzo er som taget ud af filmen, Marty det samme. Men også Patty, Eugene, Ian og Frenzy er værd at fremhæve - ud over selvfølgelig hovedrolleindehaverne Sandy og Danny. Man må købe programmet, hvis man vil se hvem, der er hvem. Men overordnet, så gjorde

Forestillingen bæres langt hen ad vejen af den store gruppes energi og entusiasme, der stråler mod publikum i de mange store ensemble-numre.

alle det rigtig godt. Rigtig fin musik og flotte sangstemmer det meste af vejen.

Kostumerne er - især på pigesiden - vellykkede og som skåret ud af 50'erne. Især i nummeret Beauty School Drop-out var papillotterne sjove - lavet af tomme, sølvpapirsindpakkede toilet-papirsuller. Sådan er det også i filmen. Drengenes påklædning var/er jo lidt mere stereotyp, men jeg skal love for, at der var gang i læderjakkkerne, brylcremen og anderumperne.

Og så er det jo også for os gamle bilnørdere værd at fremhæve gensynet med en gammel kondemneringsmo-

den Ford Popular, der udgjorde denne forestillings udgave af drømmekøretøjet Greased Lightning (drengebanden T-Birds stylede hot roadster, rød.). Faldefærdig og blå på den ene side; rød og toptunet på den anden. Gad vide, hvor de har fundet den?

Jubilæumsforestillingen løber resten af ugen frem til og med på lørdag 4. september. Så hvis De, kære læser, ikke har nået at se den endnu, så er det bare med at se at komme afsted. Der er i skrivende stund stadig billetter at få. Så håber og tror vi på, at vejret stadig holder.

Pink Ladies gør det godt - og det samme gør T-Birds. Gruppespillet og den enkeltes indsats bærer tydeligt præg af at være blevet til og foregå i et lystbetonet rum, hvor entusiasmen er uendelig - netop instruktøren Henrik Spangsbos definition på amatørteatret.

Begyndte som barn i Nødebo Præstegård – nu instruktør på Grease

I detaljen ligger det smukke, man skal bare finde det frem ...

Tekst og foto: Mia Engstrøm.

Ordene er sagt af Henrik Spangsbo, instruktør på Tårnby Teaters jubilæumsforestilling Grease. Jeg mødte Henrik om eftermiddagen, hvor der skulle være forpremiere om aftenen. Det var en travl dag, og alligevel tog Henrik sig tid til en snak om det at være instruktør, og han formåede også at være både koncentreret og nærværende.

Henrik er til daglig belysningsmester og lysdesigner på Nørrebro Teater, og som han siger: jeg har på sidelinjen været i mesterlære som instruktør på utallige forestillinger. Henrik nævner bl.a. Peter Langdal som en stor inspirator. Henrik er i dag 55 år, og har siden han var 4 haft sin gang på Tårnby Teater, og derfor brænder der en særlig ild for Tårnby og amatørteatret. Hans hobby og arbejde er så at sige smeltet sammen.

Tryghed og empati

For Henrik er det instruktørens ansvar at skabe tryghed for skuespillerne, at få dem til at føle sig hørt og set. Det mentale er så vigtigt for at kunne yde en god præstation, og det er instruktørens ansvar, at alle yder sit bedste, og at ingen 'hænger', siger Henrik.

Med 'hænger' mener Henrik, at hvis han ser, at en af skuespillerne ikke rigtig har det godt eller ikke fungerer, så tager han en snak med den enkelte, så de sammen kan få løst op for det, som fylder.

Det kræver en god portion menneskeforståelse og empati, fortæller Henrik videre. Jeg kan godt lide de unge mennesker, og jeg tager mig altid tid til en samtale, også den samtale jeg egentlig ikke har tid til, smiler han.

Imponeret over de unge

Henrik er imponeret over den unge trup i Tårnby Teater. De knokler virkelig, og de vil det bare så meget, fortæller Henrik.

- Jeg kendte ikke den unge trup på teatret så godt, selvom jeg har haft min gang på teatret altid. Det jo de ældre medlemmer, jeg kender bedst, så jeg skulle lige ind på livet af de unge og gøre mig fortjent til deres fortrolighed.

- Men det er vist gået meget godt, smiler Henrik, og nyder tydeligvis at være en central del af Grease-truppen.

Han fortæller videre, at det er vigtigt at møde de unge, der hvor de er. Alle er ikke ens, og derfor kræver det også, at man tilpasser sin instruktion og vejledning til den enkelte. Nogle vil gerne have feedback meget direkte, mens andre trives bedre med en mere nænsom instruktion.

I detaljen ligger det smukke

Sådan beskriver Henrik Spangsbo sit syn på en af instruktørens vigtigste funktioner: At få skuespillerne til at være opmærksomme på detaljerne, vigtigheden af pauser, betoningen af ord, der gør en forskel eller den særlige gestus, som præcis rummer den karakter, den enkelte skuespiller skal portrættere.

Henrik lægger også vægt på 'Historien' – den skal hænge sammen, og det er så vigtigt, at alle løse ender får en slutning. Henrik har fra sit arbejdsliv på de store teatre haft mulighed for at sammenligne det professionelle teater og amatørscenen, og for Henrik er den store forskel, at der på amatørteatret er tale om et lystbetonet rum, hvor entusiasmen er uendelig.

På de professionelle teatre er der selvfølgelig en masse kompetencer, man kan tage for givet, men det kan være på bekostning af den entusiasme, som alle på et amatørteater er optændt af. Henrik smiler og ler meget, og det er tydeligt, at han trives med instruktørrollen. Jeg kan godt lide det, og jeg kan også godt lide, at det er mig, der i sidste ende bestemmer, griner han og tilføjer, at de gode instruktører også er gode ledere.

Fremtidsdrømme

Henrik har også drømme og visioner for fremtiden. Han

Henrik Spangsbo fulgte med sin far og mor ud på Tårnby Teater, hvor han blev indrulleret i forestillingen Nødebo Præstegård som fattighusbarn - han husker rollen med gru, for kostumet var en jakke med 20 tætsiddende knapper.

vil helt klart gerne lave flere musicals og nævner bl.a. Rent, Miserable og Hamilton, hvor sidstnævnte er rap med et touch af klassisk musical.

Phantom of the Opera er selvfølgelig også en af Henriks favoritter, men han ville allerhelst elske at lave en stor musikforestilling over Bruce

Springsteens sange - og den ville undertegnede personligt elske at overvære.

Heldigvis får Sandy sin Danny - ligesom flere af de andre unge finder sammen.

Henrik Spangsbo i en pr-opstilling i forbindelse med reklame for Tårnby Teaters første børnehold i 1973. Det er Henrik forrest t.v. Privatfoto.